

Fremskridtspartiet er ikke blot modstander af det, vi er indædt modstander af det, og det glæder mig at kunne konstatere, at der her i Folketinget også nu er ved at være modstand imod det.

Jette Gottlieb (EL):

Regeringen har fremlagt forslag til ændring af lovene om arbejdsløshedsforsikring og aktiv arbejdsmarkedspolitik. Det gjorde den også sidste år og året før. Første gang var der tale om en egentlig reform, hvor man havde søgt at fremlægge en samlet arbejdsmarkedspolitik med forslag, gode og dårlige, der bl.a. havde til formål at gøre indhug i den store arbejdsløshed.

Blækket er tørt, men det er ikke mere end lidt over 3 måneder, siden de sidste overgangsordninger udløb, altså siden denne reform var fuldt gennemført, og nu fremlægger regeringen så forslag med en helt anden grundtone.

Grundtonen, den bagvedliggende holdning i de her nye forslag, er for det første: Det er den arbejdsløses egen skyld, at hun er arbejdsløs.

For det andet: Enhver, der får tilstrækkelig pisk, kan sagtens finde et job, og ikke bare enhver, men også alle på én gang. Det vil sige, at regeringen indirekte opstiller den forudsætning, at parallelt med disse nye ordninger, den vil indføre, sker der en jobskabelse på mindst 500.000 job. Alternativet er jo, at regeringen må indrømme, at der er nogle – og jeg vil hævde overordentlig mange – der uforskyldt bliver ramt af det her.

For det tredje: De unge under 25 år skal opfattes som en særlig pariakaste, der dybest set ikke hører hjemme på arbejdsmarkedet, i hvert fald ikke på normale overenskomst- og aftalevilkår, med hvad det indebærer af mulighed for at forsikre sig imod arbejdsløshed.

Hvorfor kommer forslagene så på banen nu? Først må det gøres klart, at det følger i kølvandet på en lang og stigende hetz imod de arbejdsløse. Mængden af myter om muligheden for, som arbejdsministeren udtrykker det, at gå og hygge sig i a-kasserne, om det slappe rådighedssystem, om de arbejdsløses mulighed for at vægre sig ved anvist arbejde er vokset helt forrygende.

Mængden af historier om katastrofale flaskehalse, om stribevis af ubesatte job og det drastiske fald i arbejdsløshedstallet er vokset tilsvarende. Realiteterne er, at arbejdsløshedstallet reelt er det samme, som det var for 2 år siden. Realiteterne er, at vi har et særdele stramt

rådighedsbegreb, og at straffen falder prompte ved forsyndelse.

I hvilket andet system er bøden for at komme for sent til bussen 2.555 kr.? Det er prisen for 1 uges mistede dagpenge, som er resultatet af at komme for sent til et møde i arbejdsformidlingen. Og oven i købet med en slags betingetheds-klausul, der indebærer, at i tilfælde af gentagelse er konsekvenserne betydelig alvorligere.

Realiteten er, at historierne om flaskehalse aldrig kan dokumenteres, når man går i dybden med dem. Som regel stammer de fra, at virksomheder stiller krav om til rådighed stående arbejdskraft med lige præcis de specielle kvalifikationer, som virksomheden efterspørger, og de skulle helst være mødt i går. Ikke noget med en planlægning i virksomheden eller en henvendelse i god tid til arbejdsformidlingen med forslag til kurser og oplæring.

Og historierne melder aldrig om det antal tusinde lærlinge, der de sidste par år er blevet afvist fra praktikpladser f.eks. i byggefagene, hvor man nu hævder at have mangel på kvalificeret arbejdskraft. Det er den slags historier, som de arbejdsløse og de unge nu skal undgå for.

Man kunne så tænke, at Socialdemokratiet bare er hoppet med på vognen, så at sige hoppet med på myterne, er blevet ofre for hetzen, men nej. Socialdemokraterne er ikke medløbere, men aktivt udfarende i hetzen og myterne og i de forslag, der nu ligger her på bordet. Hvad er det i den samfundsmæssige udvikling, der har ændret sig så drastisk på de 2 år, der er gået, siden arbejdsmarkedsreformen blev vedtaget? Hvad er det, der gør, at Socialdemokratiet føler sig tilskyndet til at afkorte dagpengeperioden uden en tilsvarende sikring af regulære job?

Hvad er det, der gør, at man igen vil forringe orlovsmulighederne? Hvad er det, der gør, at man ønsker at gøre jobrotation så vanskelig, at det næsten er umuligt?

Hvad er det, der har ændret sig, siden arbejdsministeren i øvrigt meget personligt skrev til de arbejdsløse i vejledningspjecen om jobdeling:

»I dagens Danmark er der mange af dem, der har et arbejde, som sukker efter at få lidt mere tid til andet end bare arbejde. Samtidig er der også mange, som er kastet ud i arbejdsløshed, og som søger med lys og lygte efter job.«

Søger med lys og lygte efter job bliver der sagt; ikke noget med at man går og hygger sig i a-kasserne. »Svaret på disse problemer kan